22 Μαΐου 2012

Αποστολική διαδοχή και χειροτονία κατά τον Απόστολο Παύλο

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Ομ. Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών Βλάσιος Φειδάς

Η έννοια της αποστολικής διαδοχής συνδέεται άρρηκτα με την αυτονόητη προοπτική της διαδοχής των αποστόλων μετά τον θάνατό τους στη συνέχεια του αποστολικού έργου, ενώ η χειροτονία υπήρξε ο μόνος τρόπος για την παραχώρηση εξουσιών από τους αποστόλους σε δοκιμασμένους συνεργούς τους για τη διασφάλιση όχι μόνο της ευρύτερης κατανομής αρμοδιοτήτων εν τόπω, αλλά και της αδιάκοπης συνέχειας της αποστολικής λειτουργίας της επισκοπής εν χρόνω. Εντούτοις, ενώ η ανάπτυξη του αποστολικού έργου εν τόπω καλύφθηκε εξ αρχής με τη χειροτονία από τους αποστόλους του τοπικού ιερατείου (επισκόπων και διακόνων ή πρεσβυτέρων), όπως μαρτυρείται στην αποστολική γραμματεία, η κατοχύρωση της αδιάκοπης συνέχειας της αποστολικής λειτουργίας της επισκοπής εν χρόνω, δηλαδή η αντιμετώπιση του ζητήματος της διαδοχής των αποστόλων μετά τον θάνατό τους, δεν ήταν κατά την αποστολική περίοδο μία

άμεση η πιεστική ανάγκη, γι’ αυτό και οι σχετικές μαρτυρίες είνε περιστασιακές και οπωσδήποτε ασαφείς, ιδιαίτερα μετά τη συστηματική αμφισβήτησή τους από την προτεσταντική θεολογία. Υπό την έννοια αυτή, η σχέση χειροτονίας και αποστολικής διαδοχής είναι η μόνη ασφαλής οδός για μία συστηματική προσέγγιση του κρισίμου ζητήματος είναι οι σχετικές μαρτυρίες, οι οποίες υπάρχουν στις επιστολές του αποστόλου Παύλου, αφ’ ενός μεν γιατί σε αυτές έχουν επικεντρωθή οι κύριες θεολογικές διαφωνίες, αφ’ ετέρου δε γιατί αυτές παρέχουν τη δυνατότητα κριτικής και συγκριτικής αξιολογήσεως των σημαντικών μαρτυριών της γραμματείας της πρώιμης μεταποστολικής εποχής (70-100 μ.Χ.), οι οποίες παρουσιάζουν εντυπωσιακή συγγένεια πνεύματος και ορολογίας προς τις μαρτυρίες των παυλείων επιστολών. Συνεπώς, τα κρίσιμα ερωτήματα είναι: Ποιός χειροτονεί, Ποιόν χειροτονεί και ποιό λειτούργημα αναλαμβάνει ο χειροτονούμενος στην αποστολική λειτουργία της επισκοπής; (περισσότερα…)